

Καρλεστώνος καὶ διὰ μιᾶς ἀπόλεσαν πᾶσαν μυϊκὴν δύναμιν.

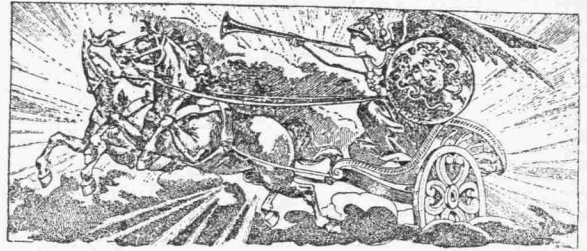
Ἐπάρχει καὶ ἄλλη τάξις φαινομένων ἐκ τῆς ἀστραπῆς παραγομένων, ἣτις εἶνε ἄξια προσοχῆς, ἀλλὰ περὶ τῆς ὁποίας ὀλίγα εἰσέτι γνωρίζομεν ἔννοοῦμεν τὴν διὰ τῆς ἀστραπῆς ἐκτύπωσιν. Γνωρίζομεν ὅλοι τὴν ἰδιάζουσαν ἐνέργειαν τοῦ φωτός ἐπὶ γαργύρων ἐμπυτισμένων μὲ ἄλλα ἀργύρου ἢ μὲ ἄλλα γημικὰ παρασκευάσματα εὐαίσθητα εἰς τὴν ἐπιρροὴν τοῦ διὰ τῆς ὁποίας αἰεῖκόνες τῶν πέριξ ἀντικειμένων μονίμως καὶ κομψῶς ἐγχαράττονται ἐπὶ τοῦ χάροτος. Λοιπὸν καὶ ἡ φλόξ τῆς ἀστραπῆς παράγει κἄποτε παραπλήσιον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἢ πράγματος τὸ ὅποιον θίγει. Ὁ κ. Ποέ, ὅστις ἐπραγματεύθη κατὰ πλάτος τὸ ὑποκείμενον τῆς ἐξ ἀστραπῆς ἀποτυπώσεως εἰς τὰς στήλας τῶν γαλλικῶν ἐπιστημονικῶν ἐφημερίδων, μνημονεῦει εἰκοσιτέσσαρα παραδείγματα ἀποτυπώσεων ἐπὶ τῶν σωματίων ἀνθρώπων καὶ ζώων. Ἐκ τούτων ὁκτώ ἦσαν ἀποτυπώσεις δένδρων ἢ μερῶν δένδρων· ἐν πτηνοῦ καὶ ἐν ἀγέλαδος τέσσαρα σταυρῶν· τρία κύκλων ἢ τύπων σφηνῶν καὶ γωνίας· δύο πετάλων ἵππου· ἐν καρρῖου· ἐν μεταλλίνου κομβίου· ἐν ἀριθμοῦ· ἐν τῶν λέξεων γνωμικοῦ τινός· καὶ ἐν τοῦ βραχιόνος θρονίδος. Οἱ σταυροὶ ἐν σχέσει πρὸς ταῦτα εἶνε πολὺ ἀρχαῖοι, διότι ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς ἀναφέρει ὅτι τῷ 360 π. Χ. ἀπετυπώθησαν ἐπὶ τῶν σωματίων καὶ τῶν ἐνδυμάτων τῶν ἐργατῶν τῆς ἀνοικοδομήσεως τοῦ Νεοῦ ἐν Ἱερουσαλῆμ. Περὶ τὸ τέλος δὲ τῆς 15^{ης} ἑκατονταετηρίδος παραπλήσιόν τι συνέβη ἐν τῇ Μητροπόλει τοῦ Οὐέλλς. Ὁ Κασουβὼν, ἀρνούμενος τὴν πληροφορίαν παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Στίλλ, λέγει ὅτι ψαλλομένης τῆς ἱερᾶς ἀκολουθίας ἐν τῇ Μητροπόλει ἐνέσκηψαν κεραινοὶ μετὰ βροντῶν, τρομάξαντες τὸσον τοὺς ἐκκλησιαζομένους, ὥστε ὅλοι ἔπεσαν εἰς τὸ ἔδαφος. Ἡ φλόξ παρήλθε χωρὶς νὰ βλάψῃ κανένα· ἀλλὰ μετέπειτα εὐρέθη ὅτι εἶχον ἐντυπωθῆ σταυροὶ ἐπὶ τῶν σωματίων πάντων τῶν ἐν τῷ ναφ̄ παρευρεθέντων.

Ἐν Κανδελαρίχ δὲ τῆς Κούβας πέταλον ἵππου εὐρέθη ἀποτυπωμένον ἐπὶ τοῦ λαίμου νέου τινός, ὅστις ἀπέθανε κατακεραυνωθείς πλησίον οἰκίας, ἐφ' ἑνὸς τῶν παραθύρων τῆς ὁποίας ἦτο κεραιωμένον πέταλον.

Τῷ 1853, κοράσιόν τι ἴστατο εἰς ἕν παράθυρον, πλησίον τοῦ ὁποίου ὑπῆρχε νεόφυτον δένδρον. Φλόξ ἀστραπῆς ἐπληξέ τὸ κοράσιον ἢ τὸ δένδρον ἢ καὶ τὰ δύο, καὶ εἰκὼν τοῦ δένδρου εὐρέθη ἐντυπωμένη ἐπὶ τοῦ σώματός τῆς. Ἄλλην φορὰν πάλιν παῖς ἀνεργιγῆθη εἰς δένδρον, ὅπως κλέψῃ φωλεάν· λάμψις ἀστραπῆς ἐπληξέ τὸ δένδρον· ὁ παῖς ἔπεσεν εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους του ἢ εἰκὼν τοῦ δένδρου μετὰ τοῦ πτηνοῦ καὶ τῆς φωλεᾶς ἐφ' ἑνὸς τῶν κλώνων λίαν εὐδιαικρίτως ἐφαίνετο.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

π.

ἈΝΑ ΤΟ ἈΣΤΥ

Εἰσήλθομεν ὀριστικῶς εἰς τὴν χειμερινὴν περίοδον. Ἐφύσησεν ὁ βορρᾶς ὁ ψυχρὸς, ὁ βορρᾶς ὁ ἀληθινὸς καὶ ὁ οὐρανὸς ἐκαλύφθη ἀπὸ τὰ φαιά ἐκεῖνα νέφη, τὰ διακεκομμένα, ποῦ ἔσποῦν εἰς χιονόνερον. Αἱ Ἀθηναίριγοῦν ἐρημία εἰς τὰ ὑπαιθρα, ζῶν εἰς τὰ καφενεῖα καὶ εἰς τὰς αἰθούσας, διαβάται μὲ ἐπανωφόρια δρομαῖοι. Καὶ ἂν κρινώμεν ἀπὸ τὰ πρωτόλαια αὐτὰ, ὁ ἐφετινὸς χειμὼν δὲν φαίνεται ὀλιγώτερον τοῦ περυσينوῦ θριμύς.

Ἡ προφητεία τῶν ἀστρονόμων, οἱ ὅποιοι ὥρισαν μίαν δεκαετίαν — ἀπὸ τοῦ 1891 νομίζομεν, — ὡς περίοδον βαρυτάτων χειμῶνων, φαίνεται ἐπαληθεύουσα. Ἄν εἶνε δυστυχεῖς οἱ γέροντες, οἱ οὗτοι τραχέως καταδικασμένοι νὰ διανύσουν τὸ ὑπόλοιπον τοῦ βίου, πόσον ὅμως εἶνε δυστυχεῖς καὶ οἱ νέοι, οἱ ἐν τῇ ἀκμῇ μέλλοντες νὰ διέλθουν ψυχρά, παγετώδη, τὰ ὠραιότερα τῆς ζωῆς τῶν ἔτη! . . .

+

Ἐκλείσεν ὁ χειμὼν τὰ ὑπαιθρια θέατρα. Ἡ πρώτη, ἢ ἐπαισθητοτέρα μεταβολή. Οἱ θιάσοι διαλύονται, ἀνασχηματίζονται, διαμελιζονται, ἀναχωροῦν. Ὁ θιάσος Ταβουλάρη, ἐν ᾧ πρωταγωνιστεῖ ἡ Δνίς Βερώνη, ἔδωκε τὴν ἀποχιρευτιστήριόν του παράστασιν εἰς τὸ Δημοτικὸν Θεάτρον καὶ προσλακιδάνων τὸν Παντόπουλον, ἀναχωρεῖ τὴν ἐβδομάδα ταύτην εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Ἡ Κα Παρρασκευοπούλου παριστάνει ἤδη εἰς τὸ Θεάτρον τῶν Ποικιλιῶν, ἐκεῖ δὲ θὰ ἐξακολουθήσῃ τὰς παραστάσεις τῆς μέχρι τῆς ἐλευσσεως θιάσου ἔξενου, ὅτε ἡ ἐλληνικὴ καλλιτέχνης θὰ φύγῃ νὰ ἐπιδείξῃ καὶ ἄλλοῦ — ποῦ, ἀθελον ἀκόμη — τὴν ὑπέροχον τέχνην τῆς. Οὕτω, καθὼς μέχρι τοῦδε φαίνεται, τὸ ὄνειρον περὶ χειμερινοῦ θεάτρον, ἔμεινεν ὄνειρον. Οἱ ἠθοποιοὶ δυσπιστοῦν πρὸς τὴν ὑποστήριξιν τοῦ ἀθηναικοῦ κεινοῦ, μετὰ τὸν κόρον τοῦ θέρου, καὶ μεταβαίνουν πρὸς ἄλλους, πεινῶντας περισσότερον. Οὕτω δὲ αἱ Ἀθηναίαι εἶνε πολὺ πιθανὸν νὰ μείνουν φέτος ἄνευ θεαμάτων ἄξιων λόγου, ἀφ' οὔ μάλιστα, ἔνεκα τῆς ὑπερτιμῆσεως τοῦ χρυσοῦ, εἶνε δύσκολος ἢ μετάκλησις γαλλικοῦ ἢ ἰταλικοῦ μελοδράματος. Ἀλλὰ δὲν ἀπελπίζομεθα ἀκόμη. Τὰ θεατρικὰ μὲς ἔχουν καὶ τὰς ἐκπληξείας των.

+

Τὸ κιγκλίδωμα τῆς Βουλῆς κατεδικάσθη εἰς θάνατον. . . ὑπὸ τῶν ἐφημερίδων. Ὅλοι ἐκηρύχθησαν ἐναντίον του. Ἀσχημίζει τὴν ὁδὸν Σταδίου, παραβλάπτει τὸ κέντρον τὸ ὅποιον περιφράσσει, εἶνε δὲ καὶ ἐντελῶς ἀνοφελεῖς. Μία μάλιστα ἐφημερίς χάνει ἐπὶ τέλους τὴν ὑπομονήν καὶ ἐρωτᾷ: Εἶνε κοπέτι; καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει προτείνει νὰ το περιφράξουν ὀλόκληρη. Πρὸ τοιαύτης συναυλίας παραπόνων, δὲν δικαιοῦμεθα ἡμεῖς νὰ ἐκφράσωμεν ἐναντίαν γνώμην. Ἐστω, ἄς λείψῃ τὸ κιγκλίδωμα· ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ καλλωπισθῇ ὁ πρὸ τοῦ Βουλευτηρίου χώρος. Ἄλλως, προ-

καιμένου να μείνουν κι ἐν αὐτῷ ἀσχημίαι, καλλιτέρα νὰ τας ἀποκρύπτῃ τὸ ταλαίπωρον κιγκλιδῶμα.

+

Τὸ πλημμελειοδικεῖον κατέδικασε προχθές, δικασθέντας ἐρήμην, τὸν συγγραφέα καὶ τὸν ἐκδότην τοῦ μυθιστορήματος τὰ Κορίτσια μας εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν καὶ εἰς πρόστιμον χιλίων δραχμῶν. Σηκναί τινες τοῦ ἐν λόγῳ μυθιστορήματος, ἀναγνωσθέντος ὑπὸ τοῦ κ. εἰσαγγελέως, ἐθεωρήθησαν ὡς προσβάλλουσαι τὰ δημόσια ἤθη, ὡς παραβάται δὲ ῥητοῦ ἄρθρου τοῦ ποινικοῦ Νόμου, παρεπέμφθησαν ὁ τε συγγραφεὺς καὶ ὁ ἐκδότης. Ἐκ περιεργείας κινήθεντες ἀνεγνωσάμεν καὶ ἡμεῖς μερικὰ φυλλάδια ἐκ τοῦ μυθιστορήματος. Εἶνε πράγματι ἀρκετὰ ἀσεμνον, τὸ δὲ χειρότερον φαίνεται ζητοῦν τὴν ἐκ τοῦ σκανδάλου ὠφέλειαν, μηδεμίαν ἔχον πρὸς τὴν τέχνην σχέσιν. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡ ἀπόφασις τοῦ δικαστηρίου μᾶς φαίνεται πολὺ παραδειγματική, πολὺ αὐστηρά. Ἐν Ἑλλάδι ἐξεδόθησαν βιβλία ἀσυγκρίτως ἀσεμνότερα τῶν Κοριτσιῶν μας, καὶ ὁμῶς κανεῖς δὲν κατεδιώγη ἐπὶ προσβολῇ τῶν ἠθῶν. Ἐπειτα φοβούμεθα καὶ ἐν ἄλλοι: Ἀφ' οὗ ἀπαξ ἔγεινεν ἡ ἀρχή, εἶνε πολὺ πιθανὸν νὰ καταδιωχθῶσιν εἰς τὸ μέλλον καὶ ἔργα ἄλλα, γυμνά μὲν, ἀλλ' ἔχοντα τοῦ καλλιτεχνήματος τὴν γυμνότητα, τοῦτο δὲ θὰ ἦτο ἀσέβεια αὐτόχρονα. Ἀρὰ γε οἱ καταδικάσαντες τὸν συγγραφέα τῶν Κοριτσιῶν, γνωρίζουν διατὶ δὲν πρέπει νὰ καταδικάσουν καὶ τὸν Ζολᾶ ἕξαινον, τοῦ ὁποίου εἶνε παροιμιώδης ἡ ἐλευθερία, καὶ τοῦ ὁποίου ἔχι τὰ σεμνότερα ἔργα ἔχον μεταφρασθῆ καὶ εἰς τὴν ἑλληνικήν;

+

Ἡ ἀφιξίς τοῦ κ. Κ. Καραπάνου, ἐπιστρέψαντος ἐκ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ περιουσίας, ἔδωκε τὸ σύνθημα τῆς πολιτικῆς κινήσεως, ἡ ὁποία φέτος καὶ ἐκ τῶν ἀνωμάλων τῆς πατρίδος περιστάσεων καὶ ἐκ τῶν τόσων κομμάτων, προμηνύεται διὰ τὰς Ἀθήνας πολὺ ζωηρά. Οἱ φίλοι τοῦ ἐξ Ἄρτης πολιτευτοῦ, — ἀρχηγοῦ νέου κόμματος, ὀνομαζομένου τῶν προσδευτικῶν, — ἔσπευσαν εἰς τὸν σταθμὸν καὶ τὸν ὑπεδέχθησαν πομπωδῶς. Ἀμαξία, βεγγαλικά, ζητωκραυγαί, προσφωνήσεις, λόγοι, κόσμος περιεργός. Τίποτε δὲν ἔλειπεν. Ἐμείναμεν ἡσυχοὶ, ἀκίνητοι τόσον καιρὸν, φθάνει πλέον, εἶνε καιρὸς καὶ ὀλίγη ζωῆς. Ἴδου ἐπανῆλθεν ὁ Βασιλεὺς ἡ Βουλὴ συγκαλεῖται· ζητήματα πολὺπλοκα, γεγονότα ἀπρόοπτα. Καὶ τί μὲν θὰ γείνη κανεῖς δὲν ἠμπορεῖ νὰ μαντεύσῃ· ἀλλ' ὅτι θὰ γίνουσι διαδηλώσεις πολλαὶ καὶ θὰ παρουσιάσῃ ἄφθονα τερπνά θεάματα ἢ πολιτικῆ, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία. Τοῦλάχιστον οἱ ἀγαπῶντες τὸ εἶδος τοῦτο τῆς διασκέδασις, ἐκφράζουσι πολλὰς, πολλὰς ἐλπίδας.

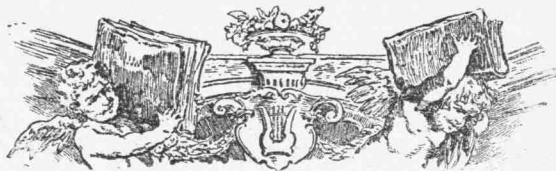
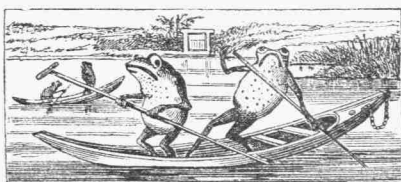
+

Ἐκ τοῦ Σκριπί:

Εἰς τὴν Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος κατὰ τὴν ὄραν τῶν πυροτεχνημάτων:

— Γιατί, πατέρα, δὲν καίεται ὁ ἄλλος μύλος;

— Ἴσως, παιδί μου, εἶνε νερόμυλος.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Ἡ ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημία τῶν ἐπιστημῶν ἀπεφάσισε τὴν ἐκδοσιν τῶν Ἑλλήνων πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ διεύθυνσις τῆς κολοσσαίας ταύτης ἐπιχειρήσεως ἀνετέθη εἰς τὸν καθηγητὴν τῆς Θεολογίας ἐν τῷ πανεπιστημίῳ τοῦ Βερολίνου Ἀδόλφον Χάρνακ.

— Καὶ ἄλλο ἔργον τοῦ Ἴθσεν παρεστάθη ἐσχάτως ἐν Παρισίαις. τὸ Resmershalm ἀπὸ τῆς σκηπῆς τοῦ νεωτεριστικοῦ θεάτρου L'Œuvre. Πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς παραστάσεως εἰς τῶν ἐταίρων, ὁ Λακούσ, ἔκαμε διάλεξιν περὶ τοῦ Ἴθσεν καὶ τοῦ δράματος. Ἡρωὶς τοῦ δράματος εἶνε ἡ Ρεθέκκα, νεαρὰ νοσθηγὴ ἐκτάκτου ἀναπτύξεως, ἡ ὁποία παρεντιθεμένη μεταξὺ τῶν συζύγων Ῥέμερ, κατορθώνει νὰ σύρῃ πρὸς ἑαυτὴν τὸν σύζυγον διὰ τῆς πνευματικῆς συγγενείας, πρὸς τὴν ὁποίαν, χαμηλοῦ πνεύματος καὶ μετρίως ἀναπτύξεως ἢ συζύγος του, ἦτο ὅλως ξένη. Καὶ αὐτοκτονεῖ μὲν αὕτη μόλις ἐνοήσασα τὴν θέσιν τῆς, ἀκολουθοῦσι δὲ αὐτὴν εἰς τὸν θάνατον καὶ οἱ δύο πνευματικῶς ἐρωμένοι. Τὸ ἔργον εἶνε ἔσχατον ἀναγνωστικόμενον, ἀλλ' ἢ ἀπὸ σκηπῆς διδασκαλίαι, ἀπαιτοῦσα ἡθοποιοὺς ὑπερφυσίαι, δὲν ἔκαμεν ἀνάλογον ἐντύπωσιν.

— Τραγωδία τις τοῦ Κοττινέ. Βερκιγ-κετόσις ἐπιγραφομένη καὶ παρασταθεῖσα ἐσχάτως ἐν τῷ Ὠδεῖῳ τῶν Παρισίων, ἐκοίθη μετριοπάτη. Τὸ ἔργον ἔχει σκηπικὸν δικόμορον καὶ μεγαλοποσειεῖς εἰκόνας καὶ ἐπιβολὴν, ἀλλ' ὡς δράμα κακίζετα διὰ τὴν ψυχρὰν καὶ ἀνικαρὰν ῥητορικὴν του καὶ διὰ τὴν ἄκαιρον καὶ δημοκόπον φιλοπατριάν του.

— Πολὺ ἐπαίνεῖται τὸ μυθιστόρημα Χαμένη Χαρά, τὸ ὁποῖον ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἐν Παρισίαις συγγραφεὺς ὀνομαζόμενος Πριθά. Εἶνε τὸ πρῶτον ἔργον τοῦ συγγραφέως, τὸν ὁποῖον παρουσιάζει εἰς τὸ κοινὸν ὁ φίλος τοῦ Ἀλφόνσος Δωδέ, δι' ὠραίου προλόγου· περιγράφει δὲ τὸ μυθιστόρημα τὸν κόσμον τῶν καλλιτεχνῶν, γλυπτῶν καὶ ζωγράφων, τὸν ὁποῖον εἴπερ τις καὶ ἄλλος ἐσπούδασεν ὁ Πριθά καὶ ἀπεικονίζει ζωντανόν.

Ἐπιστημονικά

Διὰ πρώτην φοράν ἐν Ἑλλάδι κατεσκευάθη γαλθανοκαυστήρ ὀλόκληρος μετὰ τῶν ἐκ πλατίνης ἐξαρτημάτων του. Ἡ ἀπλοποίησις τοῦ πολυτίμου τούτου χειρουργικοῦ ἐργαλείου, ἡ καθιστώσα δυνατὴ τὴν ἐνταῦθα κατασκευὴν του, ὀφείλεται εἰς ἐπινοήσιν τοῦ λαρυγγολόγου ἱατροῦ κ. Μιχ. Πιπαδοπούλου.

— Ἀγγλοὶ γεωγράφοι τῆς ἐν Λονδίνῳ Β. Γεωγραφικῆς Ἑταιρείας ἀφίχθησαν εἰς Ἑλλάδα πρὸς καταμέτρησιν τῶν ὑδάτων τῆς Κορινθιακῆς Διώρυγος.

— «Πῶς ἐρουθριώμεν» ἐπιγράφεται περαιογράφωτον ἄρθρον τοῦ Καμίλλου Μελινάν, δημοσιευθὲν ἐν τῷ τελευταίῳ τεύχει τῆς Ἐπιθεωρήσεως τῶν δύο κόσμων καὶ προγραμματισμένον περὶ τοῦ ψυχολογικοῦ αἵτιου τοῦ ἐρουθρήματος. Ὁ Γάλλος ψυχολόγος θέτει καὶ ἀποδεικνύει τὸν ἐξῆς γενικὸν νόμον: Ἐρουθριώμεν ὅσάκις ἀποκαλύπτεται τι, τὸ ὁποῖον θέλομεν νὰ κρύψωμεν· δι' εὐφροσύνης δὲ ἀναλύσεως καὶ πολλῶν παραδειγμάτων ὑπάγει ὑπὸ τὸν νόμον τοῦτον ὅλας τὰς περιπτώσεις, αἵτινες προκαλοῦν ἐρουθρήμα, τὴν σεμνότητά, τὴν μετριοφροσύνην, τὴν αἰδῶ, τὴν δεξιάν καὶ τὴν σύγχυσιν.

Μουσικά

Ἡ γέλιθη τηλεγραφικῶς ἐκ Παρισίων ὁ θάνατος τοῦ γαλλοῦ μελοποιῦ Καρόλου Γκουνοῦ, τοῦ περαιογράφου συνθέτου τοῦ Φάουστ καὶ τῆς Μιρέιλ.

— Ἀποπερατώσας παρῆδωκεν εἰς τὸν ἐκδότην του νέον μελόδραμα ὁ διάσχημος Ῥουβινσταῖν.